Izvanzemaljci

SAMAEL AUN WEOR

IZVORNI NASLOV TRANSKRIPTA: Extraterrestres 1977 · IZVORNI NASLOV ČLANKA: Un Caso Insólito
PREVODITELJ IZVORNIKA: Anabela Sobrinho · S ENGLESKOGA PREVEO: Matija Miloš ·

Izvanzemaljci

Konferencija održana 1977. | SAMAEL AUN WEOR

Prijatelji, ponovno se svima obraćam, kako bih malo govorio o svemirskim brodovima što prelaze svemir. Tema letećih tanjura, koja je toliko uznemirujuća, proširena je svim dijelovima Zemlje i nitko je više ne može osporiti. Danas se oni koji to poriču, nesumnjivo, čuju po svojoj gluposti.

Ni Englezi to više ne osporavaju. Prije nekog je vremena Engleska službena objavila: *«Postoje leteći tanjuri i istima upravljaju izvanzemaljci. Oni su ljudi čija je civilizacija mnogo milijuna godina ispred naše. S obzirom da ih mi, Zemljani, ne možemo shvatiti, radije o njima ne razmišljamo. Pokušajmo izgraditi vlastite brodove za osvajanje beskonačnosti.»*

To su riječi Engleza o temi letećih tanjura. Zato danas svakoga tko potonje poriče smatraju «blesavim», jer njihovo je postojanje i pretjerano dokazivano, i to uz pomoć fotografija, na sjeveru i jugu, na istoku i zapadu svijeta.

Očito je da Zemlja ne može biti jedini nastanjeni planet, jer bilo bi apsurdno misliti da je naš svijet, minijaturno zrno pijeska u beskrajnom prostoru, jedini pogodan za život.

Zapravo je mnogostrukost svjetova, iza koje već neko vrijeme stoji Camille Flammarion, golema stvarnost. Ipak, znanstvenici, kao što je uobičajeno, nastavljaju sumnjati.

Nedavno je na Mars poslana sonda, s ciljem otkrivanja života. Dužnosnici NASA-e zaključili su istraživanje tvrdnjom da tamo nema živih organizama. Fotografije koje su pokazali čovječanstvu nisu bile snimke Marsa, nego Mjeseca.

To pokazuje da Marsovci znaju okrenuti američke kamere prema zemaljskom satelitu. Dakle, ti su uređaji Zemlji prenosili Mjesečev krajolik. Moje saznanje, koliko se god to nevjerojatnim činilo, dolazi od informacije koju mi je pružio jedan izvanzemaljac koji se, kako sam kaže, smije glupostima Amerikanaca i njihove NASA-e.

Nije previše podsjetiti vas na odvratnosti koje je Hernando Cortez počinio ovdje, u našem voljenom Meksiku, kao i na zločine koje je Pizarro izvršio u Peruu. Kada bi Marsovce osvojili Zemljani, njihova bi sudbina bila ista. Njihove bi divne brodove, kojima prelaze beskonačni prostor, za makijavelističke ciljeve koristile vlade Rusije i Sjedinjenih Država.

Naoružali bi se atomskim bombama i razarali bespomoćne gradove, koristili bi svemirske brodove za osvajanje drugih svjetova zvjezdanog prostora i za izvoz svih naših odvratnosti u svemirska prostranstva. Marsovci to jako dobro znaju, zbog čega nisu naivni i neće dopustiti izradu geografske karte njihovog planeta.

Ono što govorim dugujem pouzdanim informacijama, ne pokušavam izmisliti ništa novo. Marsovcima je naređeno da se brane, što će i učiniti ako ih Zemljani napadnu.

Na Marsu postoje gradovi, kao što je Tanio, gdje žive mirni ljudi. Oni nikada ne planiraju rat i ne izmišljaju atomske bombe kako bi uništavali druge. Stanovnici Tania nikako neće dopustiti da ih nadvladaju zemaljske horde. To je gruba stvarnost činjenica.

Više je brodova koji prolaze zvjezdanim prostorom: postoje gigantske letjelice, poput *opskrbnih brodova* koji u sebi nose manja leteća vozila. Ti su opskrbni brodovi putnički, i ne služe za putovanja samo u našoj galaksiji, već i za prelazak u udaljene galaksije, te su prigodno opremljeni za put po nepromjenjivoj beskonačnosti.

Postoje i maleni brodovi, a to će vas iznenaditi, koji su veliki od 20 do najviše 30 centimetara. Reći ćete da je to apsurdno i da ne postoji. Jer, tko bi mogao putovati u tako malenim letjelicama? Kozmički Liliputanci, nadljudi sa sićušnim želatinastim tijelima, koji su visoki maksimalno 10 centimetara.

Čemu se izlažemo kada u današnje vrijeme tvrdimo ovakvo nešto, kada to činimo sredinom dvadesetog stoljeća, u atomskoj eri rendgenskih i laserskih zraka? Najizravnijem ismijavanju. Znanstvenici naše Zemlje vjeruju da poznaju čitav svemir, ali varaju se.

Sva ta prljavština teorija koje bujaju tu i tamo, koje tvore kulturu dvadesetog stoljeća, zapravo je ranjiva. To nije čista znanost. Zemaljski znanstvenici potonju ne poznaju. Za pristupanje amfiteatru kozmičke znanosti, čiste znanosti, morate otvoriti *unutarnji um*.

Nemojte zaboraviti da u ljudskom biću postoje tri uma.

Prvi je *senzualni*, u kojem je pohranjen kvasac saducejskog materijalizma. On svoje koncepte stvara na osnovi sadržaja dobivenog po osjetilnim percepcijama, zbog čega ne može znati ništa o stvarnom, o istini, o onome što nadilazi obične vanjske percepcije.

Drugi je um *posredni*, u njemu su sadržana vjerovanja svih vrsta. Očito je da vjerovanje nije znanje. U eri Vodenjaka ušli smo u doba spoznaje. Vjerovanja su to što jesu, ne impliciraju znanje. U drugom je umu kvasac licemjera. Isus Krist upozorava se na saducejski materijalizam i na licemjerne vjernike.

Potreban nam je treći um, ako zaista želimo prodrijeti u amfiteatar čiste znanosti. Postoji, ali je zaključan, trebamo ga otvoriti, to je *unutarnji um*. On se otvara kada stanemo na kraj psihološkim manama, kada iz sebe uklonite bijes, pohlepu, odvratnu požudu, zavist, ponos, lijenost, proždrljivost, taštinu, itd.

Zato će oni koji uklone psihološke mane probuditi svijest. *Buđenje svijesti* otvara unutarnji um, a time nastaje prava vjera, koja nije vjerovanje trgovca ugljenom, nego svjesna vjera onoga koji zna, koji može vidjeti, čuti, dodirnuti i osjetiti velike stvarnosti amfiteatra kozmičke znanosti.

Izvanzemaljci su ljudi koji su otvorili svoj unutarnji um, nadljudi u najpotpunijem smislu riječi.

Nedavno sam stupio u čudesan kontakt s nadljudima zvjezdanog prostora. Puno sam puta o tome govorio, a sada ću taj susret ponovno prepričati, jer treba svjedočiti onome što smo vidjeli i proživjeli, za dobro čovječanstva. Nikada se neću sramiti dati svjedočanstvo pred svečanom prosudbom javne svijesti.

Bio sam, kao što već puno puta rekoh, u Pustinji lavova, u Saveznoj pokrajini, kada se na šumsku čistinu spustio svemirski brod. Potaknut znatiželjom, približih se tom mjestu i pronađoh letjelicu, oslonjenu na čelični tronožac.

Približio sam se tronošcu, jer htio sam da me izvanzemaljci odvedu na drugi planet. Otvorio se čudesni poklopac, te se niz metalno stubište spustio izvanredan čovjek. Slijedili su ga drugi, kao i dvije dame neshvatljive dobi. Pozdravio sam kapetana: «Dobar dan». Odgovorio mi je na savršenom španjolskom, te mi pružio ruku, koju sam nježno stisnuo.

Neizbježno me zadivio izvanzemaljac koji govori španjolski. Pažljivo ih promatrajući, mogao sam zapaziti njihovu bakrenu kožu i plave oči, u kojima se održavao zvjezdani prostor. Imali su široka čela, ravne nosove, istančane i nježne usne, male i neupadljive uši. Bili su srednje građe, ni previsoki ni preniski, malo mršavi. Tamo nitko nije bio pretio. Ti su članovi posade bili genijalni.

Krenuli su prema određenim panjevima na tlu, kada sam zamolio kapetana da me odvede na planet Mars. – *«Kuda ste rekli, Mars?»* - «Da kapetane.» - *«Ali to je tamo.»* - «Hvala vam kapetane, ali htio bih da me odvedete.» Kapetan je šutio.

Članovi posade nastavili su hodati prema panjevima, te su sjeli na iste. Nakon što su svi sjeli, jedna se dama ustala i rekla: *«Ako mirišljavu biljku stavimo kraj one bez mirisa, jasno je da će potonja poprimiti ili biti prožeta aromom prethodne. Zar ne?»*

«Zaista,» odgovorih, «to je tako.» *«Pa,»* odgovori dama, *«isto se događa sa svjetovima beskrajnog prostora. Planete na kojima je ljudski rod bio iskvaren, lagano je prožimala aroma, radijacija susjednih svjetova, pa im sada ide zaista dobro. No, stigosmo na planet Zemlju i vidimo da se ovdje isto ne događa. Što je s ovim svijetom?»*

Ranije spomenuta dama bila je zbunjena, smatrala je naš svijet vrlo čudnim, sa stanovnicima koji ratuju i međusobno se razaraju, sa toliko mržnje, toliko seksualne degeneracije, itd. Bila je uzrujana, što sam mogao vidjeti po izrazu njenog lica: *«Gdje sam to sletjela,»* pitala se dama. *«Kakvo je ovo mjesto, kakav pakao?»*

Postavila mi je užasno pitanje. Nisam znao kako odgovoriti. Napokon, rekoh: «Pa, radi se o tome da je naš planet Zemlja greška bogova.» Kasnije sam odlučio malo bolje zaokružiti svoj koncept, govoreći ovako: «To je karma svjetova.» (Karma je orijentalna riječ, koja označava uzrok i posljedicu, određeni uzrok izaziva odgovarajuću posljedicu.)

Dama je kimnula glavom, s golemim poštovanjem. Druga je učinila isto, a nakon toga je i cijela posada učinila isto. Mislio sam da će ti izvanzemaljci reći nešto drugo, ali malo kažu i time puno govore.

Uvjeren da će se vratiti u svoj brod, odlučih ponoviti svoj zahtjev kapetanu. «Kapetane,» rekoh mu, «govorim vam uz puni osjećaj odgovornosti. Ja sam pisac i pišem za čovječanstvo, možete me odvesti na drugi planet u svemiru kako bih donio podatke zemaljskim ljudima, želim im dati dokaz o postojanju života na drugim planetima, jer zemaljski su znanstvenici vrlo skeptični, nevjerni i materijalistički nastrojeni.»

Kapetan je šutio. «Kapetane, ne tražim ovo za sebe, nego za čovječanstvo. Moja osoba ništa ne vrijedi, ali razmišljajte o čovječanstvu.» Te su riječi zaintrigirale kapetana. Podižući svoj kažiprst, reče: *«Vidjet ćemo na putu…»*

Odgovor je bio uvjerljiv. Znao sam da ne varaju nikoga i da uvijek ispunjavaju svoju riječ, bez obzira na sve. Govore malo, ali kažu puno, a kada nešto izgovore, onda to izvrše. Nisu poput Zemljana.

Tada sam razumio put, stazu znanja, savršenstva. «Da, borit ću se za razgradnju svojih psiholoških mana.»

Kapetan je krenuo prema brodu, a slijedila ga je posada. Uspeo se uskim stepeništem i, otvorivši poklopac, ušao u svoj stroj. Povukao sam se na razumnu udaljenost, kako bih promotrio što će se dogoditi. Letjelica se okrenula oko svoje osi te se, nakon što se malo zaljuljala u zraku, izgubila u nepromjenjivoj beskonačnosti.

Ti su ljudi, kako sam shvatio, bili međuzvjezdani putnici. Mali se brod, u kojem su bili, očito vratio opskrbnoj letjelici, koja se zadržavala u zemaljskoj orbiti.

U potonjim vozilima putuju nadljudi, od galaksije do galaksije, oni su beskonačno savršeni i nadilaze dobro i zlo.

Zemljani ih mrze. Kada su se, prije nekog vremena, dva takva broda našla u nebu iznad Sjedinjenih Država, bombarderi su krenuli kako bi ih uništili. Jedan je brod nestao u prostoru, drugi se spustio i meko sletio na elektroopskrbni toranj, čime se dogodilo zamračenje New Yorka, što nije utjecalo samo na SAD, već i na Kanadu.

Generali američke vojske uzviknuli su: *«To je Ahilova peta Sjedinjenih Američkih Država.»* Moćni titani Sjevera zaista ne mogu učiniti ništa bez električne energije, a šačica je ljudi, upravljajući tim svemirskim brodom, paralizirala moćnu američku naciju.

Dakle, da su htjeli uništiti tu državu, mogli su to učiniti u nekoliko sekundi. Da su htjeli pretvoriti Zemlju u komadiće, već bi to učinili. No, nisu destruktivni, vole nas i dolaze nam pomoći. No, umjesto da ih primimo kao našeg spasitelja, našeg iskupitelja, primamo ih sa pucnjevima vatrenog oružja, ili očajničkim bježanjem, poput planinskih kanibala koji vide zrakoplov. To je naše bijedno stanje.

Izvanzemaljci su obrazovani ljudi koji nikoga ne ubijaju, čak ni malu pticu, a Zemljani ih se boje. Mnogi su se pitali zašto ne slete u gradove kao što su New York i Pariz, zašto se ne predstave javnosti i ne održavaju konferencije? Na to bih ovako odgovorio: kada bi netko u

šumi sreo grupu ljudoždera, što bi on/ona učinio/la? Nesumnjivo, takva bi osoba pobjegla, ne bi bilo alternative.

Izvanzemaljci bi se mogli braniti, tko to može poreći? No, ne žele uništavati nikoga, nisu ubojice. Zemljani griješe kada misle da oni dolaze ubijati ljude, jer to nije istina. Nećemo poreći da su u određenim slučajevima uzimali ljude, primali ih u svoje brodove, vodili ih u svemir, nakon čega su ih vratili na mjesto sa kojeg su ih uzeli. Da, to je istina.

No, postoji objašnjenje. Zemljani su vrlo čudni, svijest im spava, izgledaju poput mjesečara, šećući ulicama sa svojom strašnom perverzijom. Zemljani su zapravo predmet znatiželje, neke proučavaju u laboratorijima koji postoje u svemiru.

Takva se postrojenja nalaze u određenim svemirskim brodovima. Bića rijetka poput Zemljana, toliko uspavana, toliko nesvjesna, toliko destruktivna, predmet su znatiželje. Zato ih se odvodi u laboratorije i proučava. To je gruba stvarnost. No, ne nanosi im se nikakvo zlo, vraća ih se na mjesto sa kojeg su uzeti. Jasno je da postoje neke iznimke, o kojima ću vam večeras govoriti.

U Ekvadoru se zna za neobičan i čudesan događaj. Čovjek koji je pohađao neke orijentalne škole vidio je, jednog od tih dana, svemirski brod, koji je preletio vrt njegove kuće. Određeni su izvanzemaljci otvorili ulaz u svoj brod, spustili stepenište i približili mu se. Pozvali su ga da pođe s njima, a on je prihvatio. Bio je obrazovan i duhovan čovjek u najpotpunijem smislu riječi.

Otišao je svojevoljno. Dakle, kada su ga pozvali na vožnju svemirom, prihvatio je. Odveli su ga na jedan od Jupiterovih satelita, Ganymed, gdje je upoznao moćnu civilizaciju. Stanovnici tog svijeta imaju nešto veće mozgove od Zemljana. Ganymeđanima su epifize povezane sa hipofizama određenim živcima, a hipofiza je, drugim živčanim tkivom, povezana sa optičkim živcem.

Kao posljedicu toga, stanovnici tog satelita imaju šesto čulo, kojim mogu vidjeti četvrtu dimenziju. Štoviše, oni mogu promatrati petu, šestu i sedmu dimenziju prirode i svemira.

Domove grade u podzemlju, imaju bogatu agrikulturu. Nemaju životinje, jer tamo okoliš nije povoljan za inferiorne vrste. Vodu uzimaju iz određenih vulkana i time zadovoljavaju svoje potrebe.

Svi stanovnici rade u svojim manufakturama, nema novca (!), tamo je takvo što nepoznato. U zamjenu za svoj rad, svi građani imaju kruh, sklonište i utočište. Svemirski brodovi pripadaju svakome, nikome ništa ne nedostaje, ne trebaju ono što zovemo novcem, što je toliko oštetilo stanovnike Zemlje.

Takvi su stanovnici Ganymeda. S obzirom da posjeduju šesto čulo, mogu na savršen način proučavati medicinu, ne samo u njenim fizičko-kemijskim i biološkim aspektima, nego i u njenim psihičkim i vitalnim aspektima. Poznaju vanjsku i unutarnju anatomiju, koju, nažalost, znanstvenici planeta Zemlje ne poznaju.

Došao je trenutak da shvatimo da je Ganymed satelit koji kruži oko nebeskog diva, koji se zove Jupiter. Jupiter ima dvanaest satelita, kao da ima vlastiti sunčev sustav.

Mnogo sam puta osobno promatrao Jupiter, uz pomoć teleskopa. Vidio sam njegova dva prstena u ekvatorijalnom središtu tog divnog svijeta. Ti prsteni, sa svojim satelitima, okružuju taj planet.

Jupiter izgleda izvanredno, u najpotpunijem smislu te riječi, on je dragulj nebesa.

Stanovnici Ganymeda ranije su živjeli na svijetu koji se zvao Žuti planet. Vrijedi znati da je ranije, u našem Sunčevom sustavu, postojao svijet čiji su se stanovnici posvetili atomskim eksperimentima.

Vršili su višestruke pokuse, stvarali sve razornije bombe, te su na kraju svoj vlastiti svijet raznijeli u komadiće. Neki se dijelovi još uvijek zadržavaju u Sunčevom sustavu, asteroidi ili, mogli bismo reći, odvojeno tlo, što je astronomima poznato.

No, prije nego što se na Žutom planetu dogodila katastrofa, stanovnici tog svijeta bili su suočeni s filozofskom dilemom: «Biti ili ne biti.» Veliki avatar, glasnik, upozorio ih je na katastrofu koja ih je očekivala.

Većina, kao i uvijek, nije vjerovala, a drugi su to prihvatili, te su slijedili učenja tog mudraca. Dovoljno ih je pripremio, te su se konačno psihološki ispravili, spremni za istraživanje Ganymeda. Prije katastrofe, mudrac ih je odveo na Ganymed, gdje su se nastanili.

Pa, prijatelj o kojem govorim otišao je tamo i nekoliko dana tamo prebivao. Njegove su bolesti nestale, vraćena mu je vitalnost, podvrgnuli su ga posebnim znanstvenim tretmanima, pozvali ga da živi i ostane s njima. On je prihvatio, pod uvjetom da mu dopuste povratak na planet Zemlju, kako bi svoju imovinu predao svom bratu.

Vratio se i cijelo svoje bogatstvo dao svom bratu i njegovoj ženi. Određenog je datuma odredio sastanak s njima, kako bi se od njih mogao oprostiti, jer išao je na dug put. Tog dana, kada je bio spreman na odlazak, sletio je nevjerojatno lijep svemirski brod, svojom prisutnošću osvijetlivši središte vrta.

- *«Idem!»* Rekao im je.
- Njegov su brat i šurjakinja bili zaprepašteni.
- *«Ah, već sam imao taj predosjećaj,»* njegov je brat odvratio.

Ukrcao se na letjelicu, i u trenutku ukrcavanja je uzviknuo *«Odlazim slobodnom voljom, daleko od ovog planeta Zemlje!»* Brod je otišao.

Ipak, svom je zemaljskom bratu ostavio malu kameru, u obliku televizora. Radi na pritisak određenih prekidača. Takav se uređaj napaja solarnom energijom. Komunikacija sa Ganymedom uspostavlja se jednostavnim usmjeravanjem antena uređaja prema Suncu.

Tako su održavali komunikaciju sa žiteljima Ganymeda i sa svojim bratom, nadajući se da će i oni jednog dana otputovati tamo. Konačno je došao taj dan, a brat ranije spomenutog prijatelja otputovao je na Ganymed.

Stanovnici Ganymeda imaju izvanredno znanje i nude pomoć Zemljanima, znaju u kakvoj su situaciji. Ne zanemaruju približavanje velike katastrofe, da nebeski div zvan «Hercolobus» vrtoglavim brzinama putuje zvjezdanim prostorom.

Kada se Herecolobus pojavi, kada ga svi vi budete mogli vidjeti golim okom, bit ćete uvjereni u istinitost toga što govorim. Tada će ta golema planetarna masa magnetski privući vatru iz unutrašnjosti Zemlje. Vulkani će posvuda izbiti, te će početi strašni potresi na morskom dnu i kopnu. Cijela će Zemljina kora biti razorena, izgorena i spaljena. Kada se Hercolobus najviše približi, izazvat će obrtanje planetarne osi; polovi će postati ekvator, a ekvator će postati polovi, dok će oceanske vode progutati kontinente.

Takav će biti kraj ovog perverznog čovječanstva, koje se predalo porocima, koje je degeneriralo u homoseksualnost i lezbijstvo, destruktivnog čovječanstva, u kojem su narodi ustajali jedan protiv drugog, gdje je svako ljudsko biće podizalo svoju šaku protiv svoga brata. Tako će, u kratkom vremenskom periodu, doći njegov kraj.

Bit će preživjelih, da, zaista će ih biti. To je dobro poznato stanovnicima Ganymeda. Nastavit će pojedinačno birati najpogodnije pojedince. Tada će Zemljani biti križani s ljudima koji nastanjuju taj planet, iz čega će se izroditi vrlo posebna vrsta ljudi, koja će biti vraćena na Zemlju. Takva će rasa biti čudesna, jer razvit će sposobnosti koje imaju stanovnici Ganymeda.

Čudesna će prilika biti pružena nekim preživjelima koji će ostati na našem planetu Zemlji, na jednom pacifičkom otoku, a tamo će velika šesta rasa biti rođena. Kažem «šesta», jer već je bilo pet naroda na licu Zemlje, sve su one završile svoje postojanje velikim kataklizmama.

Sjetimo se Atlantiđana, oni su nestali u vodama velikog potopa, kojeg je izazvalo obrtanje zemaljskih osi, pri čemu je more progutalo Atlantidu, sa svim njenim milijunima stanovnika. To je, ponavljam, bio opći potop. Tako je nestala četvrta velika rasa.

Mi smo peta rasa, očito je da će narod ove rase nestati uslijed snažnih zemljotresa i golemih potresa morskog dna, jer u aztečkom je kalendaru zapisano: *«Djeca Petog Sunca nestat će u vatri i potresima.»*

Prijatelji (!), u ovim trenucima postoje izvanredno zanimljivi aspekti povezani s izvanzemaljcima. Na um mi pada slučaj čovjeka koji je otišao na Veneru. To je gospodin Salvador Villanueva Medina, moj poznanik, osobni prijatelj. On se automobilom vozio prema Sjedinjenim Američkim Državama. Vozilo se pokvarilo.

Zavukao se pod automobil kako bi otkrio uzrok kvara. Začuo je korake u pijesku. Ustao se i našao se licem u lice sa dvojicom ljudi srednje građe. Pozvali su ga da krene s njima, a on je prihvatio. Došli su do mjesta na kojem se nalazio svemirski brod, te su ga tada zagonetni ljudi pozvali da uđe. Kada se ukrcao, zatvorili su brodska vrata i brzo uzletjeli, krećući prema

planetu Veneri. Salvador je tamo proveo pet dana, upoznao njenu moćnu civilizaciju i kasnije se vratio na planet Zemlju.

U Republici Ekvador, dogodio se još jedan neobičan događaj. Određeni je nevjernik, skeptičan i materijalistički nastrojen, sjedio u stražnjem dijelu svog vrta. Brod je sletio nedaleko od njega, pozvali su ga da se ukrca i tada su ga odveli na planet Jupiter. Tamo je ostao nekoliko dana.

Upoznao se sa izvanrednom civilizacijom. Pozvali su ga da ostane, ali rekao im je: *«Moram se vratiti i razgovarati sa Zemljanima i posvjedočiti onome što sam ovdje vidio i čuo.»* Vratio se u Ekvador i od tog se trenutka posvetio proučavanju gnoze.

Izvanzemaljci postoje i uvijek će postojati. Prije nego što su stanovnici Zemlje naučili osnove matematike, svemirski su putnici već mogli vidjeti preko neizmjenjive beskonačnosti.

Da su htjeli, mogli su nas razoriti i razbiti Zemlju u komadiće, ali nisu destruktivni. Dolaze kako bi nam pomogli u danima što prethode velikoj kataklizmi, koja se približava. Dolaze pružiti pomoć, a neki su od njih skriveni na nekim mjestima na našem planetu, čekajući prigodan trenutak za kretanje u akciju.

Na primjer: na Antarktiku postoji podzemni grad u kojem živi skupina izvanzemaljaca, ljudi koji dolaze iz Plave galaksije, sa plavom kožom. Očito je da su ispod leda sagradili grad. Imaju sve komoditete, kao što je atomska rasvjeta i tome slično, uživaju u ljepoti, prirodno su mudri i nad njima vlada vrlo razuman kralj.

Doći će vrlo brzo. Kada se približi katastrofa, ranije spomenuti ljudi Plave galaksije koračat će ulicama gradova, pomažući onima koji ostanu. Prije nego što velika univerzalna vatra proguta lice Zemlje, ljudi Plave galaksije postat će nam poznati, kako bi mogli naučiti čovječanstvo putu ispravnosti. Tih će dana biti u potpunosti spašen svatko tko ih bude slušao.

ODGOVORI SAMAEL AUN WEORA NA POSTAVLJENA PITANJA

PITANJE: Zemljanin je imao priliku vidjeti izvanzemaljca, te ga je pitao koliko je planeta u našem Sunčevom sustavu, a svemirac mu je odgovorio da ih je dvanaest. Htio bih znati je li to točno.

SAMAEL AUN WEOR: Pa, ovaj mu put nisu rekli točan broj planeta, jer ih je trinaest u našem Sunčevom sustav. Nabrojat ćemo ih točnim redoslijedom, kako biste razumjeli: Zemlja, Merkur, Venera, Sunce, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun, Pluton, Vulkan, Perzefona i Clarion. Sve skupa, naš Sunčev sustav ima 13 svjetova (!). Bilo ih je 14, ali stanovnici onog Žutog planeta, četrnaestog planeta, posvetili su se, kao što sam već rekao, atomskim eksperimentima, u potpunosti razarajući svoj svijet.

Komadi odvojenog tla, ili asteroidi, sada se okreću oko Sunca i ostaci su tog uništenog planeta, što je znanstvenicima poznato.

PITANJE: Spomenuli ste marsovski grad Tanio, pa me zanima je li to vaše osobno iskustvo, odnosno jeste li ga vidjeli svojim očima?

SAMAEL AUN WEOR: Tanio je zaista stvaran grad. Kada ga spominjem, treba istaknuti da imam izravne informacije koje dugujem pripadniku skupine koja putuje na Mars. Dobro je znati da, u današnje vrijeme, učenici Marconija nastavljaju svoja znanstvena istraživanja u amazonskim džunglama.

Oni su bili zauzeti svojim eksperimentima, kada je skupina marsovskih planetarnih brodova posjetila njihova postrojenja kod Amazone. Otkad su stupili u kontakt sa Marsovcima, nisu se vratili modernoj civilizaciji.

Nesumnjivo, naučili su koristiti solarnu energiju uz pomoć Marsovaca. Njihova se posljednja istraga odvijala u gradu zvanom Tanio.

Kako sam bio u kontaktu sa znanstvenikom koji je putovao na Mars i posjetio Tanio, nije mi teško njegovo iskustvo ponoviti ovdje, pred publikom, kako biste i vi to detaljno poznavali. Isto tako, jedan je amazonski znanstvenik danas na Marsu, i u braku je s marsovskom ženom.

Stanovnici Marsa žele prijateljske odnose sa Zemljanima, žele savez Marsa i Zemlje, što bi bilo blagodatno. No, još uvijek čekaju da prođe destruktivni val stanovnika Zemlje, jer, kao što sam rekao, u ovim su trenucima Zemljani vrlo opasni. Bića Marsa znaju da će ranije spomenuti savez moći sklopiti nakon katastrofe, s novom rasom.

Mars je naš susjed, ima veliku civilizaciju koja želi dobre odnose sa Zemljanima. Gospodin Tage, stanovnik Marsa koji uvijek silazi u amazonske džungle, postao je vitez tog velikog saveza, za koji sam siguran da će se dogoditi. No, prvo je potrebno odabrati stanovnike planeta Zemlje.

PITANJA NESTRPLJIVE OSOBE

PITANJE: Čekaju li plavi ljudi katastrofu? Zašto to čine, zašto odmah ne počnu pomagati? Zašto će tako apsurdno djelovati? Ako će se već izmiješati sa ljudima, zašto uzimaju jednog po jednog? S obzirom na toliku moć, zašto to ne čine na inteligentan način, pomažući većem broju ljudi, nego pomažu jednom, dvojici ili trojici koje usput sretnu? Što čekaju?

SAMAEL AUN WEOR: Pitanje je vrlo zanimljivo: očito se radi o najboljem pitanju današnje publike. Onaj tko ga je postavio ima puno inteligencije i veliku vrijednost.

Zaista, kada bi se plava rasa sada pojavila u gradovima kao što su New York, Pariz ili London, siguran sam da se prema njima ne bi dobro postupalo. Kakva bi sudbina čekala izvanzemaljce kada bi postali vidljivi i opipljivi u velikim metropolama svijeta? Što bi se dogodilo s njihovim letjelicama? Jeste li sigurni da bi iste mnoštva poštovala? Jeste li sigurni da bi mnoštva čuvala živote stanovnika drugih planeta? Do sada, činjenice su pokazale suprotno.

Kada su dva broda preletjela nebesima Sjedinjenih Američkih Država, izvanzemaljci su željeli upravo to o što ovaj gospodin govori: kontakt sa čovječanstvom! No, sjevernoamerička vlada pripremila im je dobrodošlicu mecima, strojnicama i raketama. To je doček koji pripremamo ljudima s drugih svjetova.

Kada bi Zemljani zgrabili žive izvanzemaljce, odveli bi ih u laboratorije, proučavali ih kako bi saznali od čega su, radi li se o tijestu ili škrobu. Njihovi bi brodovi bili zaplijenjeni i naoružani atomskim oružjem, koje bi se koristilo za razaranje nebranjenih gradova i osvajanje drugih rasa silom.

Nismo baš pitoma janjad. Sreo sam ljude koji ovako govore: *«Pa, zašto lete ti stanovnici drugih svjetova, ti izvanzemaljci… Bilo bi dobro srušiti ih oružanom silom, jednom zauvijek izbrisati sumnje.»*

Izvanzemaljcima je kristalno jasno da ih takva sudbina čeka, da bi ih Zemljani ubili! Na naš su planet dolazili proroci i neslavno završili, mnogi su avatari dolazili u drevnim vremenima. Neki su bili otrovani, drugi izbodeni, treći prognani, četvrti obješeni. Čak je i Budha bio otrovan. Drugi su mudraci dolazili i njihove su živote također prekidali. Konačno, poslan je rabin, božanski rabin iz Galileje, pa su i njega razapeli… Takvi su Zemljani!

INVERENCIJALNI MIR.

NEOBIČAN DOGAĐAJ

ČLANAK

Antikrist lažne znanosti čini neviđene napore kako bi sakrio sve što bi ga na neki način moglo zasjeniti. Primjer toga je izvanredan događaj koji se odvijao na brdu Tres Cruces, u selima Cruz Alta i Villa Real, država Puebla, Meksiko. Kako biste se popeli na gore spomenutu lokaciju, morate pješačiti nekoliko sati, zbog teškog terena.

Svemirski brod promjera 25 metara prisilno je sletio na ranije spomenuto geografsko mjesto, i to zbog mehaničkog kvara. Brodom su upravljala četiri izvanzemaljca. Jedan je bio mrtav, drugi ranjen i pomogla mu je medicinska znanost, a dva su neozlijeđena zarobljena i odvedena u Sjedinjene Američke Države.

Nije previše naglašeno reći da je dragocjeni brod odveden u tu državu, sa neizrečenim ciljevima i namjerama. Tijekom nekoliko dana, vojska je oko broda oformila sigurnosni pojas. Dva neozlijeđena člana posade vidjeli su ljudi, koji kažu da su svemirci bili visoki oko dva i pol metra, njihove su uniforme bile neokaljano bijele, a njihova je tišina bila apsolutna, jer nisu govorili ni sa kime.

Govorimo o konkretnim, jasnim i konačnim činjenicama. Očito je da se sile Antikrista bore kako bi ušutkale ljude, ne žele da znaju istinu, nasmrt mrze sve što, na ovaj ili onaj način, otkriva laži materijalističke znanosti.

U trenucima pisanja ovog članka, ističem da mi nije poznata sudbina preživjelih koji su pali u ruke Zemljana, kao što ne znam ništa o ranjenom izvanzemaljcu, niti mi je poznato je li truplo preminulog člana posade pokopano ili prebačeno u posebni laboratorij.

Ovom je nesrećom do kraja dokazano pravo postojanje svemirskih brodova, pokazana je stvarnost teme koju je autor ovog teksta načeo još 1950., i koju su, u to vrijeme, odbacile doživotne naučene neznalice. Ja sam taj koji je imao čast prvi govoriti o izvanzemaljcima i njihovim brodovima. Danas je, ovim neobičnim tragičnim događajem, istinski dokazano sve što sam govorio od 1950.

Nije me briga za napade koje bih mogao proživjeti zbog pisanja ovog članka, jer zanima me samo predavanje znanja o istini svijetu, bez obzira na cijenu…

Samael Aun Weor, kolovoz 1977.